

Opregte

HAARLEMSCHE

Van

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 27 Februarij. Het oostenrijksche regeringsblad van den 22sten dezer deelt het volgende mede:

„Een den 8sten dezer door den oostenrijkschen internuntius bij de ottomanische Porte, den baron v. Ottenfels, afgezonden courier, heeft heden (den 21sten) te Weenen de tijding aangebragt, dat de russische generaal v. Muravieff den 5^{den} uit Alexandria aan de Dardanellen was teruggekomen. Vermits een sterke noorden-wind de doorvaart belemmerde, is hij met eene door den heer v. Butenieff hem te gemoet gezondene boot naar Konstantinopel overgevoerd.

„De door den russischen generaal v. Muravieff medebragte berigten — die reeds ten volle bevestigd zijn door de officiële tijding, welke de Porte uit Klein-Azië ontvangen heeft, dat Ibrahim-bassa zijnen togt te Klutahia, alwaar de bevelen van Mehemed-ali hem zijn toegekomen, gestaakt heeft, en bereid was tot het aangaan eens wapenstilstands — kunnen wij aan onze lezers niet beter mededeelen dan door de onderstaande officiële nota bekend te maken, welke de baron v. Ottenfels den 7^{den} dezer aan den reis-effendi heeft overhandigd, en tot welker mededeeling wij gemagtigd zijn.”

Deze nota luidt als volgt
„Ik haast mij U. Exc. te berigten, dat ik door den russischen generaal v. Muravieff, die uit Alexandria is teruggekomen, berigten van den aldaar gevestigden oostenrijkschen consul-generaal ontvangen heb, waarin dezelve mij kennis geeft van de wijze, waarop hij de aan hem door mij op bevel des oostenrijkschen hofs den 6^{den} Januarij toegezondene instructien, welke ik de eer had aan het ottomanische ministerie mede te deelen, volvoerd heeft.

„Deze instructien zijn aan den heer v. Acerbi, door middel eener oostenrijksche korvet, nog vroeg genoeg ter hand gekomen, om zijne maatregelen met die van den generaal v. Muravieff te vereenigen, en alzoo Mehemed-ali te overtuigen van de volkomene overeenstemming der inzichten van de beide keizerlijke hoven, die het ottomanische Rijk tot naburen heeft, ten aanzien van deszelfs handelwijze jegens Z. H. den Sultan, — van de onwankelbare vriendschap des oostenrijkschen Keizers voor dien soeverein, — en van hoogstdezelfs levendigste deelneming aan alles wat het welzijn van dat Rijk betreft.

„Mehemed-ali heeft den oostenrijkschen consul-generaal plegtig verklaard, dat hij bereid was, om zich aan zijnen regmatigen soeverein, wiens verdere bevelen hij afwachte, te onderwerpen; — dat hij den muschir Rifaat-Halil-bassa, welken Z. H. aan hem had toegezonden, ten einde hem met de inzichten des Sultans bekend te maken, met de grootste onderscheiding en eerbewijzen zoude ontvangen, — en dat hij intusschen aan zijnen zoon Ibrahim-bassa bevel had gezonden, om de vijandelijkheden te staken en niet verder voort te rukken.

„Terwijl ik deze tijdingen ter kennis van U. Exc. breng, waag ik het mij te vleijen, dat gij daarin een nieuw bewijs zult vinden van het ware belang, hetwelk het oostenrijksche hof in de herstelling des vredes en der rust in het ottomanische Rijk stelt, en van de opregtheid en werkdadigheid van deszelfs pogingen, om daartoe, voor zoo veel het vermag, bij te dragen.”

FRANKFORT, 1 Maart. Ofschoon de jongste berigten uit Konstantinopel, de dagteekening voerende van 8 Februarij, van eenen vredelievenden aard zijn, zijn echter de vroegere berigten uit die hoofdstad, van 5 Februarij (toen men aldaar nog niet bekend was met den voorloopigen uitslag der onderhandeling te Alexandria en met het stillhouden van Ibrahim's leger) merkwaardig genoeg, om er de volgende bijzonderheden van mede te deelen.

„De voorhoede der armee van Ibrahim-bassa nadert de stad Brussa [volgens anderen zoude dezelve aldaar reeds werkelijk zijn binnengerukt]; de troepen van den Sultan hebben die positie opgegeven, om zich op Nicomedia terug te trekken, alwaar zij in een verschanst leger de verdere operatien der Arabieren zullen afwachten. Men meent echter, dat deze stelling niet houdbaar is, en dat zij, bij den slechten geest der ottomanische militie (want geregelde troepen staan niet meer te velde) zal verlaten worden zoodra het egyptische leger nadert; Ibrahim kan dan zonder verhindering tot de aziatische kasteelen aan den Bosphorus voortrukken. Men is in de hoofdstad ten uiterste terncergeslagen; indien geene vreemde hulp komt opdagen, heeft men ernstige onlusten te vreezen. Men houdt zich intusschen overtuigd, dat een russisch eskader den Sultan ter hulp zal snellen. Tegen eene tusschenkomst van Rusland wordt echter, naar men verzekert, bij voortdoring geprotesteerd door den franschen zaakgelastigde, dewelke met zijn vertrek dreigt, en daartoe reeds werkelijk voorbereidingsmaatregelen maakt. De zaken zijn echter zoo verre gekomen, dat men op die bedreigingen, indien dezelve werkelijk gedaan worden, geen acht kan slaan, en het is nauwelijks denkbaar, dat in geval een russisch eskader tot hulp des Sultan voor Konstantinopel verscheen, eene fransche vloot zich met de egyptische scheepsmagt vereenigen en de Porte bestrijden zoude. — De engelsche regering wil of den ongelukkigen kamp werkeloos aanzien en zich geene tusschenkomst veroorlooven, of zij is overtuigd van de noodzakelijkheid om met het petersburgsche kabinet gemeenschappelijke zaak te maken, ten einde de Porte in stand te houden; want sedert eenige dagen voeren de alhier aanwezige Engelschen eene geheel andere taal; zij leggen geene geneigdheid tot de Franschen meer aan den dag, maar geven te kennen, dat Englands belang vordert, dat dit Rijk, ten aanzien der oostersche aangelegenheden, gelijken tred houde met het russische en het oostenrijksche kabinet.”

Volgens te Weenen ontvangene handels-brieven uit Odesa, zoude een gedeelte der in de haven van Sebastopol liggende russische vloot den 10^{den} Februarij onder zeil zijn gegaan, om ter beschikking van den Sultan gesteld te worden. — De latere vredelievende tijdingen uit Alexandria en omtrent het staken der krijgswegingen van Ibrahim's leger, zullen denklijk eene wijziging in de uitvoering van dezen maatregel hebben tweegebragt.

„Te Munchen heeft men berigt ontvangen, dat Koning Otto met de beijersche expeditie den 31sten Januarij te Naupli is aangekomen.

— In het naburige stadje Homburg zijn dezer dagen onderscheidene personen in verzekerde bewaring gesteld, als de zoon van den opper-hofprediker Breitenstein, een Pool, en verscheidene onderofficieren. Onder de geruchten, waartoe deze arrestatien, welke zeer veel opzien gebaard hebben, aanleiding hebben gegeven, behoort ook dit, dat men op 't spoor is gekomen eener staatkundige zamenspanning. De landgraaf van Homburg, vesting-commandant van Luxemburg, welke zich op dit oogenblik juist in zijne residentie bevindt, heeft de verhooren der aangeklaagden zeli bijgewoond.

FRANKRIJK.

PARIS, 1 Maart. Sommige dagbladen, bekend als de organen van de partij der Carlisten, hebben getracht, om het te doen voorkomen, als of alles wat men dezer dagen had verberid, nopens den toestand van de hertogin van Berry, als loutere verdichtselen moesten worden aangemerkt, en als of de verklaring, welke zij den generaal Bugeaud zoude hebben ter hand gesteld, of ten eenemale onecht zoude zijn, of het gevolg van middel van geweld, aangewend met het doel, om de gevangene vorstin eene onwaarheid te laten schrijven en onder teekenen; doch deze pogingen hebben, zoo het schijnt, zelfs bij de partij weinig bijval gevonden. Een der voornaamste bladen, tot die partij behoorende, heeft reeds te kennen gegeven, dat, wat er ook met de hertogin mogt zijn gebeurd, het 'er verre van af was, dat het beginsel der legitimiteit met haren persoon zoude staan of vallen; en heden leest men in een ander blad, almedeen zeer voornaam orgaan van de partij, het navolgende: „Mevrouw de hertogin van Berry heeft zelve de in den *Moniteur* geplaatste verklaring naar Bordeaux gezonden. De hertog de Brissac is den 25sten Februarij van daar naar Praag vertrokken. Men heeft Madame hare vrijlating toegezegd, en zij heeft verklaard, zich naar Napels te willen begeven en hare kinderen aan hare schoonzuster [de hertogin van Angoulême] te willen toevertrouwen. Het is alzoo de dochter van Lodewijk XIII, van den Koning, welke in der tijd aan zes millioenen Franschen de magt heeft gegeven, om hunne staatkundige regien te doen gelden [het aantal der kiezers, die de gedeputeerden benoemen, wordt thans op niet meer dan 120,000 begroot], welke de voorgedes zal worden van den hertog van Bordeaux. Men weet, dat de doorluchtige vorstin, aan welke deze gewichtige zorg is toevertrouwd, afwezig was, bij het uitvaardigen der ordonnantie van Julij 1830, en dezelve hoogelijk heeft afgekeurd.”

Men wil, dat de Koning van Napels zich verantwoordelijk zal stellen, dat de hertogin zijne Staten niet zal verlaten; — men voegt 'er bij, dat de Keizer van Oostenrijk, welke het eerst, wegens het verblijf der hertogin op zijn grondgebied is, oplost, zich met eene dergelijke verantwoordelijkheid niet heeft willen belasten.

De warme liberale en republikeinen hebben deze gelegenheid waargenomen, om, zonder de hertogin in 't minst te beklagen, of te verdedigen, het bewind van Koning Philips vinnig aantetasten wegens de koelbloedige wijze, op welke hetzelve de verklaring, en met dezelve het onheil der vorstin, heeft wereldkundig gemaakt. Zij gevoelen, dat het verzwakken van den aanhang der Carlisten den troon van Philips noodwendig moet ondersteunen en dien vorst het aannemen van monarchale vormen meer en meer gemakkelijk maken. — De ministeriële oordeelen en dien verheelen van de verklaring, in de tegenwoordige oogenblikken, hoogst ongeraden was, en sommigen komen er ook voor uit, dat het gebeurde eene goede gelegenheid oplevert, om de partij der Carlisten meer en meer te onderdrukken, en alzoo het uitbreken van binnenlandsche twisten meer en meer te verhoeden. — De tegenstanders der Carlisten verkiezen geen geloof te slaan aan de verklaring van het aangaan van eenig geheim huwelijk. Omtrent den persoon, met welken het zoude zijn aangegaan, is niets gebleken.

De heer de Chateaubriant is voor het hof van assises te regt gesteld, ter zake van zijn geschrift, betreffende de hertogin van Berry, eindigende met de woorden „Uw zoon is mijn Koning.” De aangeklaagde heeft wel geantwoord, maar zich in geenen deele verontschuldigd; hij heeft gezegd, zich uit zijne vrijwillige ballingschap naar Frankrijk te hebben begeven, allene, om zijne medeburgers te helpen beschermen tegen de maatregelen van geweld en dwingelandij, welke het tegenwoordige bewind tracht door te drijven. — De gezworenen hebben den aangeklaagde onschuldig verklaard. Die van zijnen aanhang zijn in grooten getale tegenwoordig geweest, en het heeft zoo wel binnen als buiten de geregtzaal aan geene toejuichingen ontbroken.

— Gisteren hebben de gedeputeerden beraadslaagd over het budget der financiën. Het amendement, strekkende, dat de door de amortisatie-kas achtervolgelijk aangekochte renten, ten bedrage van 47 millioenen, mogten worden vernietigd, ten einde daardoor gelegenheid te erlangen, om andere zeer drukkende belastingen af te schaffen, is, na in verschillende vormen voorgedragen te zijn, bij herhaling afgewezen. De heer Lafitte heeft gemeend, dat men hetzelve veilig konde aannemen, om dat men met eene dotatie van 44 millioenen 's jaars, van de openbare schuld van 170 millioenen jaarlijksche renten, binnen 32 jaren, 135 millioenen zoude hebben ingekocht, maar hij heeft 'er zich niet tegen verklaard, omdat de minister Humann eene nieuwe wet op de amortisatie heeft beloofd. Deze minister heeft dan ook inderdaad de vergadering toegezegd, dat hij voor 1834 zal voordragen eene wet, inhoudende, dat de 5 pc. renten zullen worden vernietigd in 4 pc., of door de schatkist zullen worden afgelost, en waarbij als dan het bedrag en de werking der amortisatie zal worden bepaald.

PARIS, 1 Maart. [Uittraksel uit bijzondere berigten.] De jongste tijdingen uit het Oosten schijnen de bewindsliden weder gerust te hebben gesteld nopens het welgelukken der diplomatieke tusschenkomst ter beslechting der geschillen tusschen den Sultan en zijnen onderdaan Mehemed. — In het Westen van Europa heeft de diplomatie het echter nog zoo verre niet gebragt. De *Moniteur* behelst de nota van den 14^{den} Februarij; men schijnt 'er echter nog geen gevolg aan te zullen geven. De

minister de Broglie heeft dagelijks zeer ernstige gesprekken met de ambassadeurs, betrekkelijk de belgische zaken, die echter nog geenen bepaalden uitslag hebben opgeleverd. Intusschen meent men te kunnen bespeuren, dat de onderhandelingen op een meer bedaaften toon worden voortgezet, en de oostenrijksche en prussische gezanten bezoeken weder zeer vlijtig het paleis der Tuilerien.

„Het besluit der gedeputeerden, om de de amortisatie vooreerst onveranderd te laten, wordt als van veel gewigt aangemerkt.

„De toestand van de hertogin van Berry is steeds het onderwerp der gesprekken. Men meent op goeden grond onderrigt te zijn, dat zij hare verlossing tegen de maand Mei te wachten heeft. — Men beschouwt het als uitgemak, dat zij geenen invloed meer kan uitoefenen op de partij der Carlisten, en dat dus haar ontslag geene zwaarigheid kan baren. — Zekere Guibourg wordt genoemd als degene, welke de hertogin gedurende hare laatste togtten steeds heeft verzeld.

„De gezworenen schijnen het veroordeelen moede te worden. Behalve den graaf de Chateaubriant, is zekere Rey-Dussueil, een hevige republikein, dezer dagen vrij gesproken.

„De renten zijn gedaald; de 3 pc. 78 fr. 10; — grootendeels ten gevolge der verrekening.”

GROOT-BRITANNIE.

LONDEN, 2 Maart. Het huis der gemeenten beraadslaagt over de bill tot demping der onlusten in Ierland, doch is, na reeds drie bijeenkomsten daaraan te hebben besteed, nog niet tot het besluit gekomen, om die bill voor de eerste maal te lezen.

Niettegenstaande den tegenstand, welken de maatregel niet slechts van den kant der iersche maar ook van dien der engelsche en schotsche leden ontmoet, verwacht men, dat de bill voor de eerste en tweede maal zal worden gelezen, en dat dus ook het huis der gemeenten het beginsel van den maatregel, namelijk de noodzakelijkheid om aan het bewind eene buitengewone magt tot demping der onlusten te verleenen, zal erkennen; tevens echter meenen velen, dat de bill, bij de behandeling van derzelver afzonderlijke bepalingen, in committé, zal gewijzigd worden; voornamelijk tegen de teregtstelling voor militaire regtbanken worden bedenkingen gemaakt. — De minister Althorp en de staats-secretaris voor Ierland, de heer Stanley, hebben in zeer merkwaardige redevoeringen de noodzakelijkheid der bill aangewezen, en daarbij van de verregaande buitensporigheden en gruwelen, welke in onderscheidene iersche gewesten tegen eigendommen en personen gepleegd worden, eene zeer treffende schildering gegeven. Ook de heer R. Peel heeft de bill als noodzakelijk beschouwd.

„De tegenstand en onwil, welke de door het gouvernement voorgenomene krachtadige maatregelen ontmoeten, worden aanmerkelijk vermeerderd door de traagheid der regering in het voordragen van die maatregelen, waardoor de voornaamste bezwaren van Ierland moeten worden uit den weg geruimd. De ministers hebben niet alleen de voordragt omtrent de hervorming der kerk in Ierland verschoven, maar ook openlijk verklaard, dat zij voor het tegenwoordige geen voorstel kunnen doen ter verbetering van de inrigtingen betreffende de armen in dat land. De zeer gebrekkige toestand van de tegenwoordige inrigtingen omtrent dat punt wordt door velen, en naar het schijnt te regt, als een der voornaamste oorzaken van de woelingen in Ierland beschouwd, en zelfs lieden van de ministeriële partij oordeelen mitsdien, dat, zonder eene verbetering ten dien opzichte, ondanks de buitengewone magt des bestuurs, aan geene bevrediging en rust van Ierland te denken is.

— Dezer dagen heeft alhier ter stede, bij de verkiezing van een parlements-lid, de candidaat der zoogenaamde behoudende partij de bovenhand gehad op dien der hervormingsgezinden.

— Sedert de laatste dagen wordt veel gesproken van verdeeldheid onder de ministers; een der dagbladen gewaagt zelfs van het ontslag van den minister Althorp; dit gerucht wordt echter door den ministeriële *Courier* van gisteren avond, op hoog gezag, als geheel ongegrond tegengesproken.

— Melding makende van het vervangen van den heer van Zuylen, als nederlandschen gevolmagtigde alhier, door den heer Dedel, zwaait het zoo even genoemde blad aan eerstgemelden staatsman den grootsten lof toe, wegens de bekwaamheid en den ijver, waarmede hij zich van de moeilijke taak, die hem door zijnen soeverein is opgedragen geweest, gekweten heeft. — De heer Dedel wordt alhier zeer spoedig verwacht.

— Van den kant onzer kooplieden beklagt men zich, dat, ten gevolge van het schorsen der handelsbetrekkingen met Holland door het britsch bestuur, in de vaart tusschen dat land en Groot-Britannie door vreemde schepen onder onzijdige vlag, zoo als zweedsche, prussische, oldenburgsche, voorzien wordt, terwijl een overgroot aantal britsche schepen, welke voorheen op Holland voeren, thans leedig in de dokken moet blijven liggen.

— Gisteren zijn de 3 pc. gecons. resc. 8-4 verhandeld. De 2½ pc. nederl. w. s. 45.

NEDERLANDEN.

'SHERTOGENBOSCH, 3 Maart. Naar men vernemt zoude Z. K. H. de prins veldmaarschalk tegen den 6^{den} dezer in 't hoofdkwartier van Tilburg worden terug gewacht.

— Aan de begonnen veldwerken wordt langzaam voortgearbeid. — Volgens verschillende berigten blijven de gewapende verdedigers des vaderlands met den besten geest beziel, en wachten zij steeds, met een volledig vertrouwen op het hoog bestuur des lands, den verderen loop der zaken af.

'S GRAVENHAGE, 2 Maart. Heden heeft de tweede kamer beraadslaagd over de 7 laatste ontwerpen tot wijziging van het 2de boek des burgerlijken wetboeks, en de voordragten aangenomen, met uitzondering van het

1266 ontwerpen, handelende over *uiterste willen*, hetwelk met 25 tegen 15 stemmen is verworpen.

— De regering heeft geantwoord op de bedenkingen, die nog nader tegen de ontwerpen van wettelijke op de brandstoffen gemaakt waren, en in het algemeen aange-merkt, dat de moeilijkheden, welke zich, zoo als doorgaans bij de invoering van nieuwe belastingen het geval is, weillig in den beginne zullen voordoen, van tijd tot tijd, als van zelve, zullen vervallen. — In de ontwerpen zelve zijn nog eenige veranderingen gemaakt.

— Hetgeen bij de mededeeling van Z. Exc. den minister van buitenlandsche zaken gisteren gezegd is, na de vermelding van de nota van 14 Februarij, wordt door de *Staats-Courant* aldus opgegeven:

„De nederlandsche regering heeft gemeend, deze nota te moeten beschouwen als van eenen geschiedkundigen aard, en dus noch bestemd om de onderhandeling te doen teruggaan, noch strekkende om haar te bevorderen.

„Eveneens is het gelegen met het antwoord, hetwelk dat stuk van de nederlandsche zijde vereischte.

„Tot hetzelfde werd gekozen de vorm van eene memorie, door mij den 26sten Februarij aan de zaakgelastigden van Frankrijk en Groot-Britannie in 's Gravenhage ter hand gesteld, en welke ik denzelfden dag aan de vertegenwoordigers der hoven van Oostenrijk, Pruisen en Rusland alhier mededeelde.

„Middelwilt berigtte ik aan den baron van Zuylen van Nyevelt, dat de Koning zijnen sedert lang geuiten wensch, om naar het vaderland terug te keeren, hebbende ingewilligd, mij was opgedragen, hem op nieuw Zr. M. hooge tevredenheid te betuigen, over zijne beredeneerde nauwkeurigheid in het naarkomen zijner voorschriften; over de bekwaamheid, waarmede hij de hem toevertrouwde tijdelijke zending te Londen had weten te vervullen, en over zijnen onvermoeiden ijver om de zaak van het goede regt te doen zeevieren, ten blijke waarvan de Koning hem benoemd had tot minister van Staat.

„Het voornemen Zr. Maj. is, om, zoodra mogelijk, een gezantschap naar Engeland af te vaardigen, ter vervulling eener bijzondere zending, strekkende, om door eene voorloopige overeenkomst de betrekkingen met Frankrijk en Groot-Britannie op den vorigen voet te herstellen, en om dus doende op nieuw den weg te openen, langs welchen de Koning, gezamenlijk met de vijf mogendheden, tot onderhandelingen over de eindelijkte voorwaarden van scheiding tusschen Holland en België zal kunnen geraken.

„De aard der voor dat gezantschap bestemde voorschriften geeft grond om te vertrouwen, dat het oogmerk, hetwelk men bedoelt, zal bereikt worden; en de regering hoopt, dat de nadere berigten, die nog uit Londen worden te gemoet gezien, haar zullen in staat stellen, deze voorgenomene zending weldra te verwezenlijken.

Onder de stukken, welke Z. Exc. de minister, bij zijne staatkundige mededeeling, heeft bekend gemaakt, behoort ook een brief van Z. Exc. aan den heer v. Zuylen, gedateerd 25 Januarij, strekkende, om aan prins de Talleyrand en lord Palmerston de door hen gevraagde inlichting omtrent de Schelde-vaart te geven. In dit stuk wordt aangetoond, dat het nederlandsch bestuur nimmer de vrije vaart der Schelde berispt heeft, en dat, indien deze vaart, bij wijze van uitzondering op den regel, soms eenige belemmering heeft ondervonden, zulks het gevolg is geweest van omstandigheden, welke niet van het nederlandsche bestuur afhingen. Na zulks aangewezen te hebben uit hetgeen vóór de belegering der citadel van Antwerpen heeft plaats gehad, merkt de minister aan, dat de toen aangevangene algeheele schorsing der Schelde-vaart slechts veroorzaakt is geweest door de militaire positie en door de omstandigheden, welke de gezegde belegering voorafgegaan en gevolgd zijn; — dat, niettegenstaande den terugkeer der fransche armee naar Frankrijk en der vereenigde vloot naar Duins, de stand van zaken, welke die algeheele schorsing der vaart gebod, niet veranderd is; — dat de nederlandsche scheepvaart steeds belemmerd, en de nederlandsche krijgslieden steeds in Frankrijk gevangen gehouden worden, en dat de Belgen op de Beneden-Schelde posities hebben aangenomen en gewapend, die te voren niet door hen bezet waren, en tot punten van aanval strekken; — dat alzoo de nederlandsche regering, met geweld beroofd zijnde van hare voornaamste waarborgen op de Boven-Schelde, ren volle regt heeft, om voor het tegenwoordige de Schelde-vaart te beletten; — dat zij echter van dit haar regt, hetwelk zij zich uitdrukkelijk heeft voorbehouden in hare verklaring van 25 Januarij 1831, geen gebruik zal maken, voor zoo lang en zoo verre de verdediging van Holland zulks zal toelaten, maar dat Z. M. de Koning zich voorbehoudt en voornemens is, om zeer spoedig gebruik te maken van zijn regt, hetwelk door de conferentie zelve in haar protocol van 3 Januarij 1831 erkend is; — dat dit zelfde stelsel zal worden toegepast op de fransche, engelsche en belgische koopvaardij-schepen, in de vooronderstelling, dat de in Frankrijk gevangen gehoudene krijgsvolken vrijgelaten en de door Engeland en Frankrijk tegen den nederlandschen handel genomene maatregelen opgeheven worden; — dat in het tegenovergestelde geval het besluit van 16 November 1832, betrekkelijk het afwijzen van engelsche en fransche schepen, ook op de Schelde zoude worden toegepast.

De memorie van Z. Exc. den minister, den 26sten Februarij ingediend, in antwoord op de nota van 14 Februarij, is van den volgende inhoud:

„Den 2^{den} Januarij 1833 zonden de zaakgelastigden van Frankrijk en Groot-Britannie in 's Gravenhage aan den minister van buitenlandsche zaken in de Nederlanden eene nota, vergezeld van een ontwerp van overeenkomst tusschen de drie mogendheden.

Bij die overeenkomst was bedongen de ontzuiming van het wederzijdsch grondgebied, de vrije vaart op de Maas en derzelver takken, op den voet van de overeenkomst van Mentz, de vrije vaart op de Schelde, zoo als deze geweest was sedert den 20sten Januarij 1831, de handelsweg door de provincie Limburg zonder regt van doorvoer, de ontwapening van Holland en België en de opheffing van het embargo.

De nederlandsche regering, welke, sedert het begin der onderhandelingen, voortgesproten uit den belgischen opstand, om tot eene schikking te geraken, reeds tot vier malen toe, en telkens wanneer men op het punt was om te sluiten, de mogendheden gevolgd had op den nieuwen weg, welke zij telkens verkozen hadden in te slaan, weigerde niet om ook den vijfden weg, dien men aan haar had voorgesteld, in te treden; en ofschoon betreurende het uitsel, al ware het zelfstijdelijk, van eene eendragtige schikking, haastte zij zich, bij hare nota van den 9^{den}, een gewijzigd ontwerp van voorloopige overeenkomst aan te bieden, welke zij verklaarde bereid te zijn met Frankrijk en Groot-Britannie te sluiten, alsmede met Oostenrijk, Pruisen en Rusland. In dit ontwerp trachtte zij het evenwigt tusschen de twee partijen te herstellen door de bijvoeging van zekere schikkingen, welke door de regten van Holland gevorderd werden; want indien het uitgemaakt was voor Frankrijk en Groot-Britannie, dat de Belgen eene voorloopige schikkingen konden aannemen, waarbij zij niet in het onmiddellijk genot van de vaart op de Maas en de Schelde gesteld werden, was het niet minder waar voor Holland, dat dit genot niet tot deszelfs nadeel kon plaats hebben.

Zonder deze wijzigingen zou België, na de onderteekening der overeenkomst, welke aan hetzelfde bijna alles wat het verlangde, zonder eenigen last zou verzekerd hebben, bijna geene beweegredenen meer hebben om eene eendragtige schikking te sluiten. Die wijzigingen hadden

ten onderwerp het liefst een enkel regt op de Schelde, zonder veldende, noch eenige andere tol-formaliteit, zoo als Frankrijk en Groot-Britannie zelve zulks verlangd hadden; en regt van doorvoer in de provincie Limburg, één ten honderd nooit te bovengaan, maar blijvende voor het grootste gedeelte der handelsartikelen zeer beneden dit maximum; en de betaling door België, te rekenen van den 10^{den} Januarij 1833 af, van deszelfs aandeel in de renten der openbare schuld, voor eene jaarlijksche som van f 8,400,000.

De gevormagigde der Nederlanden zou niet geweigerd hebben in de bijzonderheden van de baken- en loodsgeelden op de Schelde te treden, ofschoon dezelve minder geschikt schenen te zijn, om in eene voorloopige overeenkomst begrepen te worden.

Ten aanzien van het regt van doorvoer in de provincie Limburg, al erkende men, dat de bedoeling der vijf mogendheden geweest was, den doorvoer door de provincie Limburg slechts te onderwerpen aan een matig tolregt, zij hadden nogtans in Holland het heffen van regten op de Schelde, overeenkomstig de tarieven van Mentz gewaarborgd. Nu kan het nederlandsche kabinet de bedenking van den waarborg der mogendheden, met opzigt tot den doorvoer door Limburg niet aannemen, terwijl de Koning zich geneigd toont, om wegens den waarborg der mogendheden, voor zoo veel de toepassing der tarieven van Mentz op de Schelde aangaat, te transigeren.

De bepaling, dat België deszelfs aandeel in de openbare schuld zou betalen, te rekenen van den 1sten Januarij 1833 af, was noodzakelijk, 1° om Holland en België in staat te stellen, in tijds, dat is te zeggen, lang vóór den vervaldag van den 1sten Julij, hunne ontvangsten en uitgaven te regelen; 2° uit hoofde van de verdragingen, welke het eind-traktaat kon ondergaan, zoo door het aantal der belanghebbende partijen, als door den verre afstand, waarop zich eenige van dezelve bevonden, en door den tijd, welke de uitwisseling der ratificaties zou vorderen, maar inzonderheid, in de derde plaats, om België aan te sporen zich aan eene eendragtige niet te onttrekken.

Het was voor het diepste doorzigt onmogelijk te voorzien, dat die bepaling, en het uitsel van den aanzienlijken achterstand, waartoe Holland zijne toestemming gaf, zouden worden afgescheit, als ten duidelijkste het verlan en te kennen gevende om het sluiten van een eind-traktaat te beletten of te vertragen.

Toen de conferentie van Londen dat aandeel op f 8,400,000 bevroortte, verbond zij hetzelfde niet uitsluitend aan andere voorwaarden; getuige hiervan de uitdrukkelijke inhoud van het 4ten protocol, met het memorandum, daaraan gehecht. Volgens dat zelfde protocol, stelde zij slechts de naar evenredigheid geringe som van f 600,000 tegen over de handelsvoordeelen; en last, gelijk men het noemt, welke insgelijks voortvloeit uit de verliezen door Holland geleden.

De laatste maanden van het jaar 1832 zagen, onder de benaming van dwangmaatregelen, de uitoefening van eene politie in de betrekkingen van de natie onder elkander invoeren, en jegens Holland een tot dus verre onbekend stelsel van openlijke vijandelijkheden te midden van den vollen vrede in praktijk brengen, waardoor de grondslag van de onafhankelijkheid der volken wordt ondermijnd, en het eerste hoofdbeginsel van het regt der volken vernietigd, terwijl daarvoor de oppermacht van den sterksten in de plaats wordt gesteld. Niettegenstaande dit staatkundig verschijnsel, behield de nederlandsche regering, tegen welke inzonderheid de krenking van de regten der europeesche maatschappij gericht was, hare gewone taal van gematigdheid, en wilde liever dit heillooze geschiedblad in de vergetelheid begraven. Zie hier hoe zij zich uitdrukte:

„Wat het embargo betreft, stelt de Koning eenen te grooten prijs op de vriendschapsbetrekkingen met Frankrijk en Groot-Britannie, dan dat Z. M. niet zou verlangen, dat van die daad geen spoor overblijf, bleef in een der artikelen van de overeenkomst. Men stelt derhalve voor, dat men zich dadelijk versta over de opheffing van het embargo, over de intrekking der bevelen, welke gegeven zijn tot het aanhouden van nederlandsche schepen, en over de terugzending der hollandsche krijgsvolken, die zich thans in Frankrijk bevinden, met hunne wapenen, bagaasje, enz.

Van zijnen kant, zou den het hof van 's Gravenhage de maatregelen van repressie, tegen de scheepvaart van Frankrijk en Groot-Britannie genomen, hebben ingetrokken. Maar het nederlandsche kabinet dreef de zelfverloochening niet zoo ver, dat het zou erkennen, dat de onwettige maatregelen, tegen hetzelfde genomen, aan derzelver auteurs het regt zouden geven, de intrekking daarvan in de woegschaal te leggen, om van Holland nieuwe opofferingen te vorderen. Van dit gezigtspunt ging het antwoord van den 9 Januarij uit. Later echter stelden de twee ontwerpen van den nederlandschen gevormagigde, geschooid te dien opzichte op die der twee mogendheden, de opheffing van het embargo onder de artikelen, en onderwierpen die toen aan de uitwisseling der ratificaties.

Bij hetzelfde antwoord, werd het stellen van de legers op den voet van vrede naar eene uitwisseling van nota's verwezen. Daarbij werd echter te kennen gegeven, dat die maatregel geene zwaarigheid zou hebben. De aanmerking, dat de ontwapening van Holland van eenen staatkundigen aard was, had betrekking tot de gepapende tusschenkomst van Frankrijk in 1831 en 1832.

Een der grieven, tegen den nederlandschen gevormagigde aangevoerd, betreft zijne verklaring, dat hij geen eind-traktaat kon onderteekenen, dan met de gevormagigden der vijf hoven. Te dien opzichte echter, even als in de geheele onderhandeling, heeft hij zich naar zijne instructie en naar de tegenwoordige omstandigheden van Europa gedragen. Door een tegenovergesteld gedrag, zou het hof van 's Gravenhage voor de eerstemaal het verwijt verdiend hebben van tetracht oneenigheid tusschen de mogendheden te doen ontstaan; een verwijt, hetwelk men zedurig herhaalt, maar dat ook door alle handelingen der nederlandsche regering wordt afgewezen. Niets inddand zou meer geschikt geweest zijn, om de vruchten der opofferingen te doen verliezen, welke Holland zich gerooft heeft voor het behoud van den vrede te doen, en om eene gevaarlijke scheuring te weeg te brengen. Welken waarborg toch zou men eiland hebben voor de duurzaamheid en de uitvoering van een eind-traktaat wegens de zaken van België, indien hetzelfde gesloten ware geworden, buiten de hoven van Oostenrijk, Pruisen en Rusland. Ook herinnerde zich steeds de nederlandsche gevormagigde, dat hij bij de conferentie van Londen was geaccrediteerd. Hij had daarvan nog een zeer klaar bewijs gegeven, toen hij den 9^{den} November aan den graaf Grey het ontwerp van een door Pruisen voorgesteld traktaat tusschen den Koning en de vijf mogendheden had doen toekomen, en aan Z. Exc. verklaard had gereed te zijn, dat ontwerp van het kabinet van Blijen, als grondslag van een te sluiten traktaat, te onderteekenen. Zijn brief van den 12^{den} November aan lord Grey drukt dienaangaande zijn geheele denkbeeld uit. Voorondersteld nu zelfs eens, dat het toen meer bijzonderlijk zake was geweest van het artikel, hetwelk betrekkelijk had tot het traktaat met België, zoo maakte het ontwerp van dit traktaat toch een bestanddeel uit van het hier boven aangehaalde met de vijf hoven, en het was zoo veel te meer blijkbaar, dat men er niet een enkel wilde uitsluiten, daar men nooit te kennen had gegeven, dat men met twee mogendheden alleen had willen sluiten.

De nederlandsche gevormagide had, overigens, zovóó gedragen om de voorwaarde uit te drukken, indien alle belanghebbende partijen insgelijks spoedig wilden eindigen. Even weinig als zijn gouvernement, den 9^{den} November, en zelfs lang daarna, op eene officiële wijze onderriegt van de afzondering der russische gevormagigden van de conferentie, kon deze omstandigheid volstrekt geen invloed uitoefenen op den stap, dien hij bij den graaf Grey deed. Hij bleef zich dus altijd in zijn gedrag gelijk, maar al ware zulks anders geweest, dan nog begrijpt men niet, welke beschuldiging tegen het nederlandsche goavernement, of welken afkeer, van zijne zijde, om een eind-traktaat met de vijf mogendheden te onderteekenen, men zou kunnen afleiden uit deszelfs weigering, om in Februarij 1833, na de gebeurtenissen van Antwerpen, een eind-traktaat met twee mogendheden te sluiten, met welke hetzelfde genot zou zijn geweest zulks te doen, vóór die gebeurtenis in November 1832.

In zijne conferenties met de heeren gevormagigden van Frankrijk en Groot-Britannie, werd het ontwerp van den 9^{den} Januarij, door het hof den Nederlanden gewijzigd, geheel verworpen, en hunne Exc. kondigden hem aan, dat men van het ontwerp van den 2^{den} Januarij geheel had afgezien. Zij bragten echter toen woordelijk dit laatste ontwerp wederom te voorschijn, doch met bijvoeging van de onzijdigheid en den wapenstilstand, hetgeen zoo veel te meer opmerking baarde, daar eenige wijzigingen, door Holland voorgesteld, slechts het grondbeginsel van *wederkeerigheid* in de redactie betroffen, steeds gebruikelijk in alle diplomatieke akten, en daar men niet kon verklaren waarom, indien de bezwarende nieuwe bijvoegselen noodzakelijk waren, zij dan niet reeds den 2^{den} Januarij waren voorgedragen.

In dit derde ontwerp, te gelijker tijd door de gevormagigden van Frankrijk en Groot-Britannie overgelegd, en bestaande uit vijf artikelen en een afzonderlijk additioneel artikel, werd de ontzuiming van het wederzijdsche grondgebied afgewezen, ten nadeele van Holland.

De gevormagigde der Nederlanden stelde voor, het opstel der twee eerste artikelen betreffende het opheffen van het embargo en de terugkomst der nederlandsche krijgsvolken, die zich thans in Frankrijk bevonden, te verbeteren.

Bij het derde artikel vorderden Frankrijk en Groot-Britannie de erkenning van de onzijdigheid van België in de grenzen, bepaald bij het traktaat van den 1sten November 1831. Maar die neutraliteit kan niet dan uit eene eendragtige schikking voortvloeien, voor eerst om dat dez

erkenning die van de onafhankelijkheid van België zou medebrengen, zonder eenig evenredig voordeel of enigens waarborg voor Holland; voorts omdat die erkenning volstrekt afhankelijk is van de grensbepaling van het grondgebied en van het bezetten daarvan door de wederzijdsche partijen.

Bij artikel 4 zou men zich verbinden, om zich onverwijld bezig te houden met het maken van een eind-traktaat, en om de hoven van Oostenrijk, Pruisen en Rusland te verzoeken daartoe mede te werken, en echter zou verstaan worden, volgens het afzonderlijk artikel, dat het ontwerp van eind-traktaat, bij dit artikel gevoegd, reeds zou beschouwd worden als stellig te zijn vastgesteld tusschen Frankrijk, Groot-Britannie, België en den Koning der Nederlanden; en dat de hoven van Oostenrijk, Pruisen en Rusland zouden worden uitgenoodigd, dit ontwerp, waarvan (gelijk het artikel zegt) zij den grondslag hadden goedgekeurd, in een eind-traktaat te veranderen. De nota van den 14^{den} Februarij ontwikkelde den zin van dit artikel op eene nog meer duidelijke wijs. „Daardoor” zegt die nota, „zouden de vredesvoorwaarden tusschen Holland en België bepaaldelijk zijn vastgesteld, alhoewel die voorwaarden niet dadelijk mogten kunnen worden ingekleed in den juisten vorm van een eind-traktaat.”

Hier heeft het kabinet van 's Gravenhage niet kunnen begrijpen, hoe men zich toch zou verbinden, om zich onverwijld bezig te houden met een traktaat, hetwelk reeds bepaaldelijk was vastgesteld, noch hoe eene voorloopige overeenkomst eene schikking zou bespoedigen, indien zij het eind-traktaat moest behelzen, waarvan het ontwerp zelfs niet aan den gevormagigde der Nederlanden is aangeboden geworden, noch welk aandeel in de onderhandelingen aan de hoven van Oostenrijk, Pruisen en Rusland zou worden gelaten, wanneer men aan dezelve slechts eene uitnoodiging deed, om tot den vorm mede te werken, en om in een eind-traktaat te veranderen eene akte, welke reeds verplichtende is, niettegenstaande deze verandering; noch eendrachtig, welke de gevolgen van het traktaat zouden zijn, en welke resultaten het voor het staatkundig stelsel van Europa zou opleveren, indien eens de drie hoven de hierboven vermeldde uitnoodiging niet mochten aannemen. De Koning der Nederlanden, overigens, door de akte van aanneming der grondslagen van scheiding van den 18^{den} Februarij 1831, contracterende partij zijnde met de vijf mogendheden, zou het niet overeenkomstig de diplomatieke vormen schijnen te zijn, bepaaldelijk een traktaat met twee der mogendheden te sluiten, en het gezegde traktaat aan de drie andere soevereinen slechts aan te bieden, om het met hun zegel te bekrachtigen; en zulks zoo veel te minder, daar het hier de drie hoven betreft, welke het traktaat van den 15^{den} November niet dan onder zekere voorbehoudingen, welke zij alleen het regt hebben te doen gelden, hebben geratificeerd.

Het laatste of vierde ontwerp van voorloopige overeenkomst, aan den nederlandschen gevormagigde aangeboden, bestaat uit zes artikelen.

De twee eerste betreffen de opheffing van het embargo ende terugzending der hollandsche krijgsvolken en zeelieden, thans in Frankrijk gevangen. Die punten, ten opzichte waarvan het opstel, van wege Holland voorgedragen, de voorkeur schijnt te verdienen, zullen wel niet moeilijk te vereffenen zijn.

Volgens het eerste artikel, zal de vaart op de Schelde vrij blijven, en tot aan het sluiten van eene eendragtige schikking, zou zij worden gehandhaafd, zoo als zij was op den 1sten November 1832. De nederlandsche gevormagigde, aan wien de minister van buitenlandsche zaken in de Nederlanden, bij eene depeche van den 25sten Januarij, de grondbeginselen van zijne regering op dit stuk had mededeeld, meende een onderpand voor den vrede aan te bieden, toen hij voorstelde, de vaart op de Schelde voorloopig te regelen, niet op eene wijs, welke alleen gunstig was voor eene der partijen, maar op eene wijs, waarbij de wederkeerigheid der voordeelen te wezenlijken grondslag van overeenkomst werd gelegd. Dienvolgens de vrije vaart op de Schelde aannemende, beriep hij zich op het protocol zelf van de conferentie van den 9^{den} Januarij 1831, waarbij dezelve was bedongen, „zonder eenig ander tolregt, noch visitatie, dan welke bestaan hadden in 1812, vóór de vereeniging; en opdat er, van wege België, geene aanleiding tot het minste geschil zou zijn, stelde hij het artikel op naar de eigene bevoordingen van de verklaring van het zoogenaamd provisioneel gouvernement te Brussel, van den 15^{den} December 1830.

In het derde artikel zou Holland, in afwachting het sluiten van een eind-traktaat, de onzijdigheid van België, in deszelfs grenzen, zoo als die bij het traktaat van den 15^{den} November 1831 zijn bepaald, erkennen, en zich verbinden tot eene wapenstilstand.

Bij het vierde artikel werd bepaald, dat de vaart op de Maas dadelijk voor den handel zou worden geopend, en dat zij tot op het vaststellen van een bepaald reglement dienaangaande, zou zijn onderworpen aan de bepalingen der overeenkomst, geteekend te Mentz, den 31sten Maart 1831.

Volgens het vijfde artikel, zou men zich onverwijld bezig houden met het opstellen van een eind-traktaat, en men zou de hoven van Oostenrijk, Pruisen en Rusland uitnoodigen daartoe mede te werken. Ten zij men wilde aannemen, dat onwettige maatregelen regten geven, welke te voren niet bestonden, en dat alzoo de intrekking daarvan een equivalent oplevert voor wezenlijke concessien, is het niet te ontkennen, dat al deze artikelen ten voordeele van België waren, en dat er niet één enkel gunstig artikel voor Holland was voorgedragen. Men was zelfs met stilzwijgendheid voorbijgegaan de zeer natuurlijke verplichting van België, om zich als schuldenaar te stellen van het loopende halfjaar der openbare schuld, overeenkomstig de grondslagen van scheiding, welke bij het 17de artikel waren vastgesteld; „tot dat (zegt dat artikel) de werkzaamheden der commissarissen zullen afgevoerd zijn, zal België gehouden wezen voorloopig en behoudens verevening, zijn aandeel in de renten te betalen.”

Dit eenvoudige en kort verslag van de handelingen der nederlandsche regering, sedert het begin van Januarij, strekkende om tot eene voorloopige overeenkomst te geraken, initsgaders van de voorstellen, welke aan haar gedaan zijn, zal genoegzaam wezen om op nieuw de eerlijkheid harer staatkunde in het licht te stellen; zij neemt dan ook de verantwoordelijkheid daarvan in al hare uitgestrektheid op zich, en wanneer de oorzaken der tegenwoordige ongelukkige omstandigheden in het laatste beroep zullen worden overwogen, zal zij met een kalm geweten de beslissing afwachten van 'dat Opperste Geregts-hof, voor hetwelk en de Koningen en de Volken moeten verschijnen.”

's GRAVENHAGE, 4 Maart. Het comité der tweede kamer is heden te 12 ure geopend, en heeft tot half vier ure geduurd. Naar men verzekert, heeft de kamer, na den gewigtigen stand van zaken rijpelijk en kalm overwogen, en de inlichtingen van Z. Exc. den minister van buitenlandsche zaken ontvangen te hebben, een besluit genomen, waarbij zij verklaart, hare goedkeuring te hechten aan de verrigtingen der regering. — Morgen zal de kamer andermaal in comité vergaderen, naar men verneemt, om de meer uitgebreide bewoordingen van haar besluit vast te stellen.

HAARLEM, 4 Maart. De belgische gedeputeerden hebben dezer dagen de wet op de stokerijen, naar welke, in het belang der landelijke branderijen, zoo vurig is verlangd, ten einde gebracht. Dezelve moet met Julij aannemende in werking komen. Van de zijde van sommige landbouwers is echter eene petitie ingekomen, waarin werd betoogd, dat, indien men de branderijen ten platten lande weder op de been wilde brengen en houden, men dezelve ten minste 30 pc. van de belasting behoorde terug te geven, ter zake van de mededinging der groote branderijen, welke van zoo veel betere werktuigen voorzien waren. Op deze petitie is echter geen acht geslagen, en over het vinden van het te kort is mede nog niet gesproken. — De geheele wet moet intusschen nog aan eene nadere redactie worden onderworpen.

De fransche generaal Desprez, welke zich voor een korten tijd naar Frankrijk heeft begeven, maar welke prins Leopold heeft beloofd, spoedig te zullen terugkeeren, moet eerlang de troepen in Vlaanderen in oogenschouw nemen. De fransche generaal Magnan is kort geleden met eenige manschap naar de zijde van den kapitalen dam getrokken. Het heeft den revolutionairen dagbladschrijvers niet ontbroken aan snorkerijen, nopens het oogmerk van dezen togt. Zoo het schijnt heeft dezelve geene andere gevolgen gehad dan het plaatsen van belgische posten op het grondgebied, 't welk van den nederlandschen kant als onzijdig wordt aangemerkt.

— Nadat het blad der geestelijkheid van Luik zich hoogelijk heeft verklaard tegen de vrijheid van het rooneel, en die vrijheid op eene geheel andere wijze beoordeeld, dan de vrijheid van het onderwijs, heeft de bisschop van Gend in 't openbaar tegen het bezoeken van den schouwburg gepredikt.

* * Onze eenige Dochter, WIJNTJE, onafgep heden avond, in den ouderdom van twaalf jaren en bijna zes maanden. Diep bedroefd geven wij hiervan kennis aan Bloedverwanten en Vrienden.

MEDEMBLIK, K. K O N I N G.
28 Februarij, V. C. K O N I N G,
1833. Geb. S T E R N S D O R F F.

* * Heden stierf tot onze bittere droefheid, ons veel belovend jongste Dochtertje, MARTHE ANNE, in den ouderdom van bijna vijf maanden.

LEYDEN, L E P O O L E.
28 Februarij, C. J. G. L E P O O L E,
1833. Geb. D E C O N I N G H.

* * Heden overleed mijne onvergetelijke Echtgenoot, den Heer RUDOLF KELMAN. Brieven van rouwbeklag zoude mijne droefheid vermeerderen, waar door ik wensch verschoond te blijven.

AMSTERDAM, M. H. VAN HULST,
den 28sten Februarij 1833. Wed. R. Kelman.

Op begeerte des Overledene zal alleen door mij de uiterlijke rouw worden aangenomen.

* * Heden overleed, in den ouderdom van ruim 53 jaren, aan eene herhaling van beroerte, zeer plotselijk, mijn waarde Echtgenoot, HENDRIK BOOM. Hoe mij, mijne kinderen en behuud-kinderen dit smartelijk verlies treft, zullen die genen kunnen beseffen, die den Overledene gekend hebben.

Op begeerte des Overledene zal alleen door de Weduwe uiterlijke teekenen van rouw worden gedragen.

HAARLEM, CATHA. BESSEM,
den 28sten Februarij 1833. Wed. H. Boom.

P. S. De Affaire zal provisioneel worden voortgezet.

* * Maakten wij voor weinige dagen den dood bekend van ons eenig Kind; deze dient, om nog treuriger berigt te geven. Heden overleed mijne geliefde Vrouw, WILHELMINA HERMINA VAN DRUIJNEN, na eene Verbintenis van zeventien maanden.

Bloedverwanten en Vrienden gelieven deze algemeene kennisgeving als bijzondere aan te merken.

Z. BOMMEL, C. H O O I J E R,
den 1sten Maart 1833. Predikant.

* * NIEUWKOOP, 1 Maart 1833. Heden avond ten elf ure ontsiep, mijne dierbare Echtgenoot, HENDRINA DEKKER, in den ouderdom van circa 70 jaren, met wien ik bijna 40 jaren gelukkig mogt vereenigd zijn. Zij, die haar zacht en beminlijk karakter gekend hebben, zullen beseffen wat ik, met mijne Dochter en Behuud-Zoon, in haar verlies.

Verzoeken van rouwbeklag verschoond te blijven.

S. VAN D A M.
* * Het jongste der twee ZONEN, ons op gisteren geboren, is nog dien zelfden dag overleden.

AMSTERDAM, JAN BOSCH GERRITZ,
2 Maart 1833. ANNA B O R G M A N.

* * Na eene ziekte van vier weken, werd ons heden nacht tot onze grievende smart door den dood ontruk, ons veelgeliefd Kind, BERNARDUS HENRICUS JOANNIS, in wiens bezit wij ons ruim drie jaren mogten verblijden.

LEYDEN, J. A. C. IJSELSTEIJN,
den 3^{den} Maart 1833. Geb. Q U A N T.

* * Gecommitteerden over de Tontine, ter instandhouding van het Walsche Kerkgenootschap, in 1799 te Haarlem opgericht, adverteren, dat, ingevolge Art. 13 van het Contract, de UITDEELING over den jare 1832, 2 f 5, 25 per Portie, blijkens voorhanden zijnde Repartitie, dagelijks, 's voormiddags tusschen 10 en 12 ure, kan worden ontvangen ten Kantore van den Notaris JACOB SCHOLTING, in de Zijlstraat te Haarlem, als Medegecommitteerde tot het beheer van bovengemelde Tontine.

* * Den belanghebbenden wordt van wege het Administratie-Kantoor, onder Directie van de Weduwe H. F. TJEENK (c. s.) kennis gegeven, dat men ten gemelden Kantore van heden af, dagelijks, uitgezonderd Zaturdags, des voormiddags van tien tot een ure, zal vaceren, ter afgifte van STELLEN NIEUWE COUPONS, bij de Certificaten van 2 1/2 pCt. Nationale Werkelijke Schuld, van hunne Administratie, en zulks tegen overlegging der bewijzen, voorzien van eene behoorlijke Nota der Nummers naar volgorde, en der Kapitalen, ieder afzonderlijk gesteld. Amsterdam, 4 Maart 1833.

* * OPROEPING VAN CREDITEUREN.

De provisionele Curator in het Faillissement van BERNARDUS HEMMELDER, Winkelier in Manufacturen te Koog-aan-de-Zaan, roept bij dezen ter voldoening aan Art. 502 van het Werboek van Koophandel, op, alle Schuldeischers van genoemden Gefaillieerden, om binnen 40 dagen, en dus vóór of op den 11^{den} April dezes jaars, zelve of door hunnen gemagtigden, te verklaren uit welke titel en voor welke somme zij Schuldeischers zijn, en de bewijzen hunner schuldvordering intezenden of die ter Griffie van de Regtbank van Koophandel, zitting houdende te Haarlem, te depoweren, en om op den 30sten dierzelve maand, des voormiddags 11 ure te compareren op het Stadhuis te Haarlem, ter Raadkamer van de Regtbank van Koophandel, ten einde hunne schuldvorderingen te verifiëren. D. D O N K E R.

Z a a n d i j k, 1 Maart 1833.

* * De genen welke iets te vorderen hebben van, verschuldigd zijn aan, of eenige Papieren of Goederen onder zich mogte hebben, behoorende tot de Boedel en Nalatenschap van wijle Meijfrouw J. RIETMEIJER, Weduwe van den Heer A. Boes, gewoonde hebbende en te Edam overleden, gelieve daarvan opgave, betaling of overgifte te doen ten Kantore van den Notaris C. H. ZOUTMAAT BRUGMAN, te Edam, vóór of uiterlijk op den 20sten Maart 1833.

* * Al de genen welke iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan, mitsgaders Papieren onder zich hebben betrekkelijk den Boedel van wijlen den Heer DANIEL LOOF, in leven Zaakwaarnemer, gewoonde hebbende te Amsterdam, en aldaar den 11^{den} December 1832 overleden, gelieven daarvan vóór of op medio dezer maand Maart, schriftelijke aangifte te doen ten Kantore van de Notarissen HANSEN en LOUWERSE, te Amsterdam.

* * Die iets te vorderen heeft van, of verschuldigd is aan den Boedel van wijlen JAN KEULTJES, op den 7^{den} November 1832 te Velp overleden, gelieve daarvan ten spoedigste opgave en betaling te doen, ten Kantore van den Notaris V O R R O S E N T H A L, aldaar.

* * Een bekwaam APOTHEKERS-BEDIENDE, van de Protestantsche Godsdienst, en bewijzen van een goed zedelijk gedrag kunnende produceren, genegen zijnde met primo Mei e. k., in eene der voornaamste Steden van Noord-Holland, als zoodanig geplaatst te worden, verzoekt zich hiertoe liefst in persoon of met vrachtwijze Brieven onder Lett. G., bij den Stads-Drukker H. E. M. S. COSTER, te Alkmaar.

* * Eene Protestantsche JUFFROU, van des Protestantschen Godsdienst, ruim 30 jaren oud, bied zich aan liefst voor Juffrouw van Gezelschap of ter opvoeding van twee Meisjes, in welk vak zij ruim zes jaren werkzaam is geweest, en in staat om van haar karakter, gedrag en bekwaamheden voldoende getuigenissen te geven. Adres met gefrankeerde Brieven, onder Letter A, bij den Boekverkooper A. VAN HOOGSTRATEN Jr., op de Plaats te 's Gravenhage.

* * Eene Protestantsche JUFFROU, van goeden Huize, ruim 30 jaren oud, zag zich gaarne geplaatst bij eene Dame tot Gezelschap en ter verrigting van eenige Huiselijke werkzaamheden. — Adres met gefrankeerde Brieven, onder Letter G, bij den Boekdrukker C. A. THIEME, te Arnhem.

* * Eene Weduwe de Protestantsche Godsdienst belijdende, en van fatsoenlijke Familie, 31 jaren oud, zonder Kinderen, zag zich gaarne geplaatst als HUISHOUTSTER, meer ziende op eene minzame behandeling dan op Salaris. Iemand inclinerende, adressere zich met franco Brieven onder Letter B, bij den Boekhandelaar A. VAN BENTEN, te Leyden.

* * Men vraagt KOST en INWONING bij een ordentelijke Familie, waar men onderling verkeer kan genieten, in een Dorp of Buiten, liefst in Noord-Brabant of Gelderland, voor eene fatsoenlijke Weduwe van middelbare jaren, van de Hervormde Godsdienst (behuilzaam in het Huishouden); hierop reflecterende, gelieve opgaaf, de naaste prijs en situatie te doen; adres bij den Boekhandelaar en Speelkaarten Fabrikant F. FELIX, te Amersfoort. Brieven franco, onder Letters A. A.

* * Voor een Heer alleen of wel gehuwde Lieden, wordt te Katwijk aan den Rijn te Huur aangeboden, twee Gemeubileerde KAMERS, met de bezorging der Kost; Adres bij den Heer A. PRINS aldaar; Brieven franco.

* * Te HUUR om terstond te kunnen worden aanvaard: DE HOFSTEDEN LAND- EN SPAARZIGT, met deszelfs royale Huizing, Tuinmans-Woning, Koetshuis, twee Paardenstallingen, Broeijerij en een Kampje WEI- of HOOILAND, gelegen onder Heemstede, kort bij de Haagsche Straatweg en het Posthuis aldaar. Te bevragen bij den Makelaar J. TWISK Cz., te Amsterdam, en bij de Wed. H. WOLBERS & ZONN, Schilder onder Heemstede. Brieven franco.

* * Te HUUR: Een aangenaam BUITEN-VERBLIJF, in de nabijheid van Zwolle, aan de groote Straatweg naar Almelo; Adres bij den Boekhandelaar D. VAN STEGEREN, te Zwolle.

* * Bij toeval een HUIS te HUUR, op eene der voornaamste Standen der Stad Leiden, voorzien van twee ruime Beneden- en twee Boven-Kamers, groote Keuken en twee Kelders; benevens een groot PAKHUIS er achter. Te bevragen bij den Boekhandelaar C. C. VANDER HOEK, te Leyden.

* * Tegen 1° Mei aanstaande wordt à f 600 's jaars te HUUR aangeboden: Een goed en zeer net logeabel HUIS, gelegen op een der Hoofdgrachten in het midden der Stad Amsterdam, waarin onder andere vijf royale en drie kleinere Kamers, welke meest allen van Stookplaatzen voorzien zijn, enz., enz. Adres in den Kantoor-Boekwinkel van H. BLIKMAN, op den Dam, bij den Vijlendam, No. 23, te Amsterdam. Brieven franco.

* * Uit de Hand te Huur of te Koop, om met primo Mei dezes jaars 1833, te kunnen aanvaarden: Een zeer florissante en ter nering staande HERBERG, genaamd DE RUSTENDE JAGER, met een Gebouw of Kamer en Loots daarnaast, alsmede een Stukje Land, groot een honderd en twintig Roeden, en eene Boet, staande en gelegen in het vermakelijk Dorp Heilo, in de Kerkbuurt aan de Straatweg, een kwartier uur van de Stad Alkmaar; te bevragen bij den Heer P. DE LAUW, te Alkmaar.

Kunnende den Koper des begerende, de helft der Koopenningen op kusting behouden, tegen den Interest van vijf ten honderd. Verzoeken de Brieven franco.

* * UIT DE HAND wordt te KOOP gepresenteerd: Een extra fraai welluidend KABINET-ORGEL, in uitmuntende Magionijhouten Kast, met sierlijk gedeeltelijk sprekend front, zeer geschikt tot gebruik in eene Kerk, met twee Hand-Klavieren, en hebbende de volgende Registers: Boven-Klavier: Holpijp 8, Præstant 4, Octaaf 2, Viool de Gamba 8; Onder-Klavier: Holpijp 8, Præstant 8, Fluit 4, Quint 3, Octaaf 2, Præstant 2 B., Gemshoorn 1, Cornet 3 sterk D, Mixtur 3, Schalmeij 8.

Welke Registers meerendeels zijn gehalveerd, kunnende de Klavieren door eene drukkoppeling aan elkander verbonden en crescendo bespeeld worden. Te bevragen bij S. WILLEUMIER JUNIOR, Makelaar, Oosterkerk, te Amsterdam. Brieven franco.

* * Door verandering van Affaire, wordt uit de Hand te Koop gepresenteerd: Een van ouds bekende en in een volkrijke Buurt staande TABAKS-WINKEL, zijnde het HUIS voor een billijke prijs er bij te Huur. Te bevragen bij N. SERVAAS, in de Reguliers Dwarstraat, No. 42, te Amsterdam.

* * Verkoop op Regterlijk Gezag, ten overstaan van den Notaris A. C. MUIJSKEN, residerende te Hillegom, op Vrijdag den 8sten Maart 1833, des voormiddags ten 10 ure, ten sterfhuize van wijlen W. van Vessum, te Hillegom vermeld: Van eene partij MEUBELLEN, HUISRAAD, BOUW- en TUINGEREEDSCHAP, WAGENS en verdere Roerende GOEDEREN.

* * E. LIJNSLAGER Wz. en W. G. KLEMAN Jr., Makelaars, zullen, ten overstaan van den Notaris J. H. CLANT, op Maandag 11 Maart 1833, des middags ten één ure, te Amsterdam, in de Reguliers Dwarstraat, tusschen de Vijzelstraat en Kaasplein, No. 5407, presenteren te verkoopen: Vier schoone Zwart Langstaarten en twee dito Bruin Merrien-PAARDEN; alsmede eene kapitale zeer solide net bewerkte gebombeerde Koets-Wagen, een dito Coupé-Landowlet, een dito Stads- en Reis-Calèche met Voorkap, een dito Reis-Calèche, met Koffers en Vaches, een ligt Kap-wagentje, een rijk gemonteerde Faëton of Fourgon op vier Wielen, een Tilbury, een dito Engelsche Chais, alsmede eene naarden laatste smaak gefatsoeneerde Narreslede, met echt Tjager-Vel Dekkleed; mitsgaders eene aanzienlijke partij met Engelsch Plated, Geel en Wit Chineesk Koper gemonteerde TUIGEN, HOOFDSTELLEN, Leidsels, Rijzadels, Bitten, Zweepen, Dekken, Halsters, en meerdere Stalbehoefens, zoo als alles zal zijn genomerd en op den Verkoopdag kan gezien worden. Nader informatie te bekomen bij genoemde Makelaars, of bij PIETER HART, Piqueur aan de Fransche Manège.

NB. In deze Verkoop kan NIET worden ingestoken.
* * NICOLAUS MONTAUBAN VAN SWIJNDREGT, GIJSBERT VAN ALPHEN, JAN BERTRAM BREUKELMAN, HUBERTUS MONTAUBAN VAN SWIJNDREGT, PIETER JACOB CANTZLAAR, JOSUA DE LA PORTE, CORNELIS MARTINUS OVERGAAUW en JAN VAN ALPHEN Gz., Makelaars te Rotterdam, als lasthebbende van hunne Meesters en na

gedane aangifte ingevolge de Wet, zijn van misleiding, is het openbaar te veilen en aan de meest daarvoor bledenden, zonder afslag, te verkoopen, op Vrijdag den 29sten Maart 1833, des voormiddags ten elf ure precies, in het Notarishuis, op de Gelderschekade: Eene partij van 344 Blokken fraai gedeeltelijk gebloeid en gevland St. Domingo MAHONIE-HOUT, benevens 75 stuks Groen EBBEN-HOUT en 46 dito SATIJN-HOUT, zijnde gedeeltelijk uit Zee met de Schepen Fortuna en de Hollander van St. Thomas aangebragt; en dat bij Kavelingen, zoo als die genomerd zullen zijn, liggende als nader bij Notitie zal worden opgegeven, en daags voor en op den dag der veiling door een ieder kunnen worden bezigtigd. Nadere onderrigting bij bovengenoemde Makelaars, bij wien de beschrijving der Maten in tijds zal te bekomen zijn.

* * De Notaris E. H. GERAERDS THIESINGH, residerende te Hazerswoude, is voornemens om op Dingsdag den 12^{den} Maart 1833, des morgens ten tien ure precies, in het Gemeentehuis van Hazerswoude, sijnal te verkoopen:

Eene BOUWMANS-WONING, genaamd NIEUW-BETHLEHEM, met ruim 36 Bunders WEI-, HOOI- of BOUWLAND, staande en gelegen in den droogge- maakte Polder van Hazerswoude; welke Goederen op den 26sten Februarij l. l. zijn geveild en in bod gekomen op f 5000. Nadere informatie zijn te bekomen ten Kantore van gemelden Notaris.

* * De Notaris E. H. GERAERDS THIESINGH, residerende te Hazerswoude, is voornemens om op Donderdag den 14^{den} Maart 1833, des morgens ten tien ure precies, in het Gemeentehuis van Hazerswoude, sijnal te verkoopen:

Eene BOUWMANS-WONING, genaamd DE OUDEROMER, met ruim 45 Bunders WEI- en HOOI- of BOUWLAND, staande en gelegen in den droogge- maakte Polder van Hazerswoude, welke Goederen op den 28sten Februarij l. l. zijn geveild en in bod gekomen op f 2675. Nadere informatie zijn te bekomen ten Kantore van gemelde Notaris.

* * De Notaris J. SWILLENS, residerende te Nieuwkoop, als daartoe gecommitteerd en benoemd bij Vonnis der Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te Leyden, in dato 12 Februarij 1833, zal ten overstaan van den Wel-Edelen Gestrengen Heer Vrederegter van het Kanton Woerden, publiek veilen en verkoopen:

No. 1. Een kapitale BROODBAKKERIJ, met de GEREEDSCHAPPEN daarbij behoorende, mitsgaders Schuur, Snuiver en verdere Berimmering, Bepoting en Beplanting, benevens de ruime Erve en Tuin, daar rondsom gelegen, alles gemerkt No. 245.

No. 2. Een Kamp welig WEILAND, groot nagenoeg 28 R. 39 E., liggende schuins over de Broodbakkerij.

Alles staande en gelegen in het Noordeinde van Nieuwkoop, welke Verkoop op zal geschieden ten Huize van Dirk Vonk, Kastelein in het Vliegende Paard, te Nieuwkoop, op Donderdag den 14^{den} Maart 1833, voormiddags precies ten 10 ure. Nadere informatie te bekomen ten Kantore van gemelde Notaris SWILLENS, te Nieuwkoop, alsmede bij den Bouwman J. H. ELSMEIJER, te Noorden, Gemeente Nieuwkoop.

* * PUBLIEKE VERKOOPING OP REGTERLIJK GEZAG.

W. SMIT, Notaris, residerende in de Gemeente van Assendelft, zal, als daartoe door de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te Haarlem benoemd, op Donderdag den 14^{den} Maart 1833, 's avonds 6 ure, in de Herberg 't Huis Assumburg, te Assendelft, publiek presenteren te verkoopen: Een voor weinige jaren nieuw gebouwd en uitmuntend gelegen HUIS en ERVE, zijnde een Schepenmakers-Werf, om dadelijk te worden aanvaard.

* * A. DE WAAL MALEFIJT JR., GUEPIN en VAN DER VLUGT & JAN BROESE, Makelaars, presenteren (als last hebbende van hunne Principalen) op Zaturdag den 30sten Maart 1833, in het Logement de Gouden Leeuw, te Haarlem, in publieke veiling te verkoopen, ten overstaan van den Notaris JACOB SCHOLTING: Een hecht, sterk en weldoortimmerd HUIS en ERVE, staande en gelegen aan de zuidzijde van de Zijlstraat, nabij de Groenmarkt, bevattende drie Benederen drie Boven-Kamers, benevens eene Meiden- en eene Provisie-Kamer, ruime Kookkeuken, twee Kelders, Kleerzolder en verdere Commodeiten, geteekend Wijk 5 No. 731; breeder bij Biljetten omschreven, en nadere informatie bij bovengemelde Makelaars. De Bewijzen van Eigendom en Veilconditien, zullen drie dagen vóór en op den Verkoopdag te zien zijn, ten Kantore van den Notaris voornoemd.

* * Op Woensdag den 6^{den} Maart 1833, en volgende dagen, des morgens ten 10 ure, zal men ten Huize van Cavellier en de Jongh, op den Nieuwendijk bij de Gravestraat, No. 238, te Amsterdam, onder de Boekverkoopers, verkoopen: Eene aanzienlijke Verzameling van Latijnsche, Fransche en Nederduitsche Ongebonden BOEKEN, waaronder vele belangrijke Kopijen en beste Assortimenten gevonden worden, uitmakende het Fonds van de Firma P. DEN HENGST en ZONN, Boekhandelaars te Amsterdam. De Catalogus is bij P. DEN HENGST en ZONN, te bekomen.

* * VERKOOPING VAN BOEKEN.

Op Maandag den 11^{den} Maart 1833 en volgende dagen, zal door den Boekhandelaar J. C. CIJFVEER, te Leyden, verkocht worden: 2 fraaije verzamelingen van BOEKEN, waarvan de eerste voornamelijk bevat eene der uitgelezendste verzamelingen van Auctores Classici Graeci et Latini, onder dewelke gevonden worden: Thesaurus Antiqq. Roman., Graec., Hal. et Sic. Graevii in Fol.; DUCANGE Glossorium cum Suppl. Carpentierii in Fol.; PLUTARCHII Moralia D. Wittenbachii in 4°.; Vitae parallelae Bryoni in 4°.; ARISTOPHANES Brunckii in 8°.; Oratores Gr. Reiskii in 8°.; ATHANAEUS Sweighaeuseri in 8°.; HERODOTUS Schweighaeuseri in 8°.; enz. enz.; alle de Boeken dezer Bibliotheek zijn zeer fraai gebonden. De tweede verzameling bevat mede zeer belangrijke en zeer goed geconditioneerde Boekwerken, in onderscheidene talen en wetenschappen, waarvan die de Godgeleerdheid betreffen nagelaten zijn door den Wel-Eerw. Heer B. VELS, in leven Predikant te Twello, die der Genees- en Heelkunde, alsmede de Chirurgische en Verloskundige INSTRUMENTEN, door den Wel-Ed. Heer J. VAN DER VELDE, in leven Chirurgijn-Majoor bij het Garnizoen en Hospitaal te 's Bosch, Ridder der Orde van de Nederl. Leeuw. — Hierbij is nog gevoegd eene APPENDIX van zeer belangrijke en goed geconditioneerde Boeken, grootendeels nagelaten door den Wel-Ed. Heer J. HUETINK, in leven L. H. S. aan de Hoogenschool te Leyden; alsmede nog eenige extra fraaije zoo Mahonyhouten als andere BOEKENKASTEN met Deuren. Den 8^{den} en 9^{den} Maart zal alles te zien zijn.

Te Haarlem, bij J. O. ENSCHEDÉ en ZONN.